

127

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 12 września 1977 r.

w sprawie przekształcenia Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Siedlcach w Wyższą Szkołę Rolniczo-Pedagogiczną w Siedlcach.

Na podstawie art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 5 listopada 1958 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1973 r. Nr 32, poz. 191) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wyższą Szkołę Pedagogiczną w Siedlcach przekształca się w Wyższą Szkołę Rolniczo-Pedagogiczną w Siedlcach.

§ 2. Wyższa Szkoła Rolniczo-Pedagogiczna w Siedlcach kształci specjalistów z zakresu rolnictwa na potrze-

by gospodarki narodowej, nauczycieli szkół rolniczych oraz nauczycieli szkół podstawowych, średnich szkół ogólnokształcących oraz zasadniczych i średnich szkół zawodowych.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 1977 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

128

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA HUTNICTWA

z dnia 30 sierpnia 1977 r.

w sprawie gospodarowania metalami nieżelaznymi.

Na podstawie art. 1 i art. 3 ust. 2 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301, z 1956 r. Nr 54, poz. 244 i z 1971 r. Nr 12, poz. 115) oraz w związku z § 2 zarządzenia Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 14 lutego 1957 r. w sprawie przekazania uprawnień do wydawania przepisów o gospodarowaniu: stalą, metalami nieżelaznymi oraz niektórymi metalami szlachetnymi (Monitor Polski z 1957 r. Nr 15, poz. 115 i z 1965 r. Nr 41, poz. 233) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Rozporządzenie określa zasady i tryb gospodarowania metalami nieżelaznymi i ich stopami w postaci:

- 1) wyrobów i półwyrobów odlewanych,
- 2) półwyrobów otrzymywanych w drodze elektrolizy,
- 3) wyrobów i półwyrobów walcowanych,
- 4) wyrobów wyciskanych i ciągnionych,
- 5) wyrobów giętych,
- 6) wyrobów spiekanych z proszków,
- 7) półwyrobów i wyrobów z metalu nieżelaznych wysokiej czystości i półprzewodnikowych,
- 8) proszków,
- 9) odlewów,

zwanych dalej „metalami nieżelaznymi“.

2. Rozporządzenie nie dotyczy gospodarowania złotem, platyną, rutenem, rodem, palladem, osmem i irydem oraz ich surowcami wtórnymi.

3. Przynależność metali nieżelaznych do postaci wymienionej w ust. 1 określa się na podstawie klasyfikacji zawartej w „Systematycznym wykazie wyrobów” oraz odpowiednich wykazach asortymentowych opartych na tym wykazie.

§ 2. Zasady i tryb gospodarowania odpadami produkcyjnymi i metalurgicznymi oraz złomem poamortyzacyjnym metali nieżelaznych regulują odrębne przepisy.

Rozdział 2

Jednostki uprawnione do obrotu metalami nieżelaznymi.

§ 3. Na zasadzie wyłączności powierza się obrót metalami nieżelaznymi jednostkom organizacyjnym wymienionym w załączniku do rozporządzenia, zwanym dalej „jednostkami obrotu“.

§ 4. 1. Upoważnia się jednostki obrotu do przeprowadzania kontroli gospodarki metalami nieżelaznymi w jednostkach zużywających te metale.

2. Jednostki zużywające metale nieżelazne są obowiązane zapewnić inspektorom właściwej jednostki obrotu, upoważnionym do przeprowadzenia kontroli, warunki do jej przeprowadzenia.

§ 5. Na zasadzie wyłączności powierza się:

- 1) Centrali Państwowego Handlu Wewnętrznego skup srebra w postaci przedmiotów użytkowych, monet i biżuterii oraz złomu srebra pochodzącego z tych przedmiotów,
- 2) Centrali Handlowej Metalu Nieżelaznych skup srebra przemysłowego, odpadów i złomu oraz szlamów, mułków i łusek odzyskiwanych z utrwalacza fotograficz-

2. Zasiłek zwrotny wynosi miesięcznie do 800 zł i może być wypłacany nie dłużej niż przez dwa semestry w okresie studiów.

3. Student pobierający zasiłek zwrotny zobowiązany jest po ukończeniu studiów do zwrotu pobranych kwot.

4. Student ubiegający się o zasiłek zwrotny składa pisemne zobowiązanie zwrotu szkole wyższej pobranych z tego tytułu kwot; termin zwrotu ustalony przez wydziałową komisję do spraw pomocy materialnej dla studentów nie może być dłuższy niż 3 lata od daty ukończenia studiów.

Zasiłek rzeczowy.

§ 33. 1. Zasiłek rzeczowy polega na nieodpłatnym przekazaniu studentowi przedmiotów niezbędnych przy wykonywaniu zajęć szkolnych.

2. Zasiłki rzeczowe mogą być przyznawane studentom drugiego semestru pierwszego roku i wyższych lat studiów:

- 1) wydziałów architektury na politechnikach,
- 2) Wydziału Sztuk Pięknych na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika,
- 3) wyższych szkół plastycznych i kierunków wychowania plastycznego w wyższych szkołach pedagogicznych,
- 4) wyższych szkół muzycznych,
- 5) kierunków wychowania muzycznego w wyższych szkołach pedagogicznych,
- 6) wyższych szkół wychowania fizycznego i kierunku wychowania fizycznego w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Szczecinie.

3. Wartość zasiłku rzeczowego na cały okres studiów nie może przekroczyć:

- 1) na wydziałach i kierunkach studiów, wymienionych w ust. 2 pkt 1, 2 i 3 — 3000 zł,
- 2) w szkołach wymienionych w ust. 2 pkt 4 — 1500 zł,
- 3) na kierunku studiów wymienionym w ust. 2 pkt 5 — 1000 zł,
- 4) w szkołach i na kierunkach studiów, wymienionych w ust. 2 pkt 6 — 4000 zł.

4. Rodzaj przedmiotów stanowiących zasiłek rzeczowy oraz terminy i sposób ich przyznawania studentom ustala rektor na wniosek zainteresowanych dziekanów.

Zasiłki rodzinne.

§ 34. 1. Studentowi mającemu na utrzymaniu dzieci, którego małżonek nie pracuje, przysługuje zasiłek rodzinny na dzieci i na małżonka w wysokości określonej w przepisach o zasiłkach rodzinnych.

2. W razie urodzenia się dziecka studentowi, którego małżonek nie pracuje, przysługuje jednorazowy zasiłek w wysokości trzykrotnego zasiłku rodzinnego, jednakże

nie mniej niż 500 zł, niezależnie od tego, czy przysługuje zasiłek rodzinny.

3. Zasiłek rodzinny wypłaca się z dołu za każdy miesiąc.

Rozdział 5

Uprawnienia do korzystania z domów i stołówek studenckich oraz dopłat do kwater prywatnych.

§ 35. 1. Prawo do zamieszkania w domu studenckim przysługuje studentowi zameldowanemu na stały pobyt w miejscowości, z której codzienny dojazd do szkoły byłby niemożliwy lub w znacznym stopniu utrudniałby wywiązywanie się z obowiązków studenta. Pierwszeństwo przysługuje studentom pozostającym w trudniejszych warunkach materialnych.

2. Prawo do zamieszkania w domu studenckim może być przyznane również innym studentom niż wymienieni w ust. 1, jeżeli pozwala na to liczba miejsc.

§ 36. 1. W razie braku możliwości zapewnienia miejsca w domu studenckim studentowi odpowiadającemu warunkom, o których mowa w § 35 ust. 1, może mu być przyznana dopłata do kwatery prywatnej w kwocie 300 zł miesięcznie.

2. Dopłata, o której mowa w ust. 1, może być również przyznana na dziecko, w razie gdy student osobiście je wychowuje.

3. Student ubiegający się o przyznanie dopłaty do kwatery obowiązany jest do przedstawienia potwierdzonej przez Socjalistyczny Związek Studentów Polskich umowy lub oświadczenia o najmie lokalu oraz dowodu zameldowania w tym lokalu, a w wypadku, o którym mowa w ust. 2, również dowodu zameldowania dziecka w tym lokalu.

§ 37. Pierwszeństwo do korzystania ze stołówek studenckich przysługuje studentom nie mającym możliwości żywienia się w domu rodzinnym.

Rozdział 6

Przepisy końcowe.

§ 38. Przepisy rozporządzenia dotyczące ministrów, którym podlegają szkoły wyższe, stosuje się odpowiednio do Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki, a przepisy dotyczące ministrów, którym podlegają jednostki fundujące stypendia, do kierowników urzędów centralnych.

§ 39. 1. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 1 marca 1973 r. w sprawie pomocy materialnej dla studentów szkół wyższych (Dz. U. z 1974 r. Nr 37, poz. 228).

2. Do czasu wydania przepisów wykonawczych przewidzianych w rozporządzeniu obowiązują przepisy dotychczasowe, ze zmianami wynikającymi z rozporządzenia.

§ 40. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 1977 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

nego, materiałów światłoczułych i amalgamatów srebra, a także zużytych płyt kserograficznych pokrytych selenem; od jednostek gospodarki uspołecznionej i nie uspołecznionej.

§ 6. Kombinat Wyrobów z Metali Szlachetnych i Platerów:

- 1) odkupuje na zasadzie wyłączności od Centrali Państwowego Handlu Wewnętrznego skupione srebro w postaci przedmiotów użytkowych, monet i biżuterii oraz złom srebra pochodzącego z tych przedmiotów,
- 2) przywraca wartość użytkową odkupionych przedmiotów ze srebra i sprzedaje je w placówkach Centrali Państwowego Handlu Wewnętrznego,
- 3) odprzedaje wyroby zabytkowe i monety ze srebra w trybie określonym odrębnymi przepisami,
- 4) sprzedaje nie zagospodarowane w sposób określony w punktach 1—3 ilości srebra w postaci nie zmienionej przedsiębiorstwom zgrupowanym w Zjednoczeniu Górniczo-Hutniczym Metali Nieżelaznych „Metale”.

Rozdział 3

Obrót metalami nieżelaznymi.

§ 7. 1. Metale nieżelazne mogą być sprzedawane, z zastrzeżeniem wyjątków przewidzianych w § 8 i § 9 ust. 1—3, wyłącznie przez właściwe jednostki obrotu.

2. Metale nieżelazne mogą zamawiać jednostki przetwarzające metale lub jednostki sprawujące nadzór w zakresie zaopatrzenia materiałowego nad tymi jednostkami albo centralne resortowe składnice materiałowe.

§ 8. Sprzedaż metali nieżelaznych osobom fizycznym oraz jednostkom gospodarki nie uspołecznionej może być dokonywana przez upoważnione jednostki handlu detalicznego w ramach ilości objętych bilansem.

§ 9. 1. Jednostka państwowa zawiadamia niezwłocznie właściwą jednostkę obrotu o dokonaniu sprzedaży metali nieżelaznych lub odstąpieniu przydziału innej jednostce państwowej.

2. Sprzedaż metali nieżelaznych lub odstąpienie przydziału przez jednostkę państwową jednostce spółdzielczej wymaga zgody właściwej jednostki obrotu, z wyjątkiem wypadku, kiedy metale te są przeznaczone do wykonania zamówienia kooperacyjnego złożonego przez jednostkę sprzedającą lub odstępującą przydział.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do sprzedaży lub odstępowania przydziału odlewów z metali nieżelaznych.

Rozdział 4

Przepisy rozliczeniowo-materiałowe.

§ 10. Jednostki gospodarki uspołecznionej używające metale nieżelazne są obowiązane do rozliczania ich zużycia na podstawie zweryfikowanych norm i normatywów zużycia.

§ 11. Jednostki gospodarki uspołecznionej zlecające przerób albo przetop metali nieżelaznych są obowiązane rozliczyć z wykonawcą przekazane do przerobu lub przetopu metale nieżelazne.

§ 12. Jednostki gospodarki uspołecznionej używające metale nieżelazne są obowiązane przechowywać metale nieżelazne w wydzielonych magazynach lub co najmniej w wydzielonych miejscach składowania.

Rozdział 5

Gospodarowanie zapasami metali nieżelaznych.

§ 13. 1. Zbędne i nadmierne zapasy metali nieżelaznych jednostki gospodarki uspołecznionej są obowiązane zgłaszać do zakupu właściwym jednostkom obrotu w terminie 30 dni od daty ich powstania.

2. Właściwa jednostka obrotu może wyrazić zgodę na pozostawienie u posiadacza nadmiernego zapasu metali nieżelaznych, który może być przez niego zagospodarowany w okresie najbliższego roku.

3. W zgłoszeniu zapasów metali nieżelaznych do zakupu należy podać ilość i wartość użytkową zgłoszonych metali, ich pełną charakterystykę według nomenklatury cennika danej jednostki obrotu oraz załączyć świadectwo jakości lub dowody dostawy bądź ich odpisy.

4. Metale nieżelazne zgłoszone do zakupu nie mogą być po zgłoszeniu zużyte lub sprzedane bez zgody właściwej jednostki obrotu.

§ 14. 1. Właściwe jednostki obrotu są obowiązane zakupić w ciągu 30 dni od dnia otrzymania zgłoszenia odpowiadającego wymaganiom § 13 ust. 3 każdą ilość metali nieżelaznych zgłoszonych do zakupu, z wyjątkiem wypadków określonych w ust. 2.

2. W razie gdy zaofiarowane do zakupu metale nieżelazne nie mogą być zagospodarowane bez przerobienia lub przetopienia, jednostka obrotu powołana do zakupu tych metali jest obowiązana nabyć te metale w ciągu 90 dni od dnia otrzymania zgłoszenia.

3. O konieczności przerobienia lub przetopienia metali nieżelaznych zgłoszonych do zakupu decyduje właściwa jednostka obrotu.

4. W wypadkach gospodarczo uzasadnionych jednostka obrotu może zarządzić pozostawienie u posiadacza metali nieżelaznych zgłoszonych do zakupu na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy od dnia zgłoszenia.

5. Po upływie 6 miesięcy metale nieżelazne, o których mowa w ust. 4, nie zagospodarowane z powodu braku zapotrzebowania przekazuje się do przerobu lub przetopu.

6. Metale nieżelazne przekazane do przerobu lub przetopu nie mogą być zaliczane na poczet dostaw złomu.

§ 15. Przepisów § 13 i 14 nie stosuje się do gospodarowania zapasami odlewów metali nieżelaznych i ich stopów.

§ 16. 1. Jednostki gospodarki uspołecznionej są obowiązane zagospodarować zapasy zbędne i nadmierne odlewów metali nieżelaznych i stopów we własnym zakresie.

2. Zapasy zbędne, nie zagospodarowane we własnym zakresie w ciągu 90 dni od dnia ich ujawnienia, powinny być zgłoszone przez posiadacza do jednostki obrotu, która wyda decyzję co do sposobu ich zagospodarowania.

Rozdział 6

Przepisy końcowe.

§ 17. 1. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do rezerw państwowych.

2. Przepisy § 4 nie dotyczą jednostek podległych Ministrowi Obrony Narodowej oraz jednostek podległych Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

3. Rozporządzenie nie dotyczy stosowania i rozdziału aluminium przeznaczonego na elementy konstrukcyjne w budownictwie, uregulowanych odrębnymi przepisami.

§ 18. Traci moc rozporządzenie Ministra Przemysłu Ciężkiego z dnia 30 maja 1966 r. w sprawie gospodarowania metalami nieżelaznymi (Dz. U. z 1966 r. Nr 27, poz. 165 i z 1967 r. Nr 48, poz. 234).

§ 19. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Hutnictwa: *F. Kaim*

Załącznik do rozporządzenia Ministra Hutnictwa z dnia 30 sierpnia 1977 r. (poz. 128).

WYKAZ JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UPRAWNIONYCH DO OBROTU METALAMI NIEŻELAZNYMI

Lp.	Jednostka organizacyjna	Zakres obrotu metalami nieżelaznymi
1.	Przedsiębiorstwo Przemysłowo-Handlowe „Polskie Od-czynniki Chemiczne”	Metale nieżelazne czyste, przeznaczone do analiz chemicznych, oraz chemicznie i spektralnie czyste, przeznaczone do celów laboratoryjnych
2.	Biuro Zbytu Produktów Nieorganicznych	Sód, potas, wapń metaliczny i arsen w każdej postaci
3.	Zjednoczenie Sprzętu Oświetleniowego i Elektro-Instalacyjnego „Polam”	Wolfram i molibden w każdej postaci
4.	Centrala Zaopatrzenia Hutnictwa	Nikiel i kobalt w postaci półwyrobów z elektrolizy i stopów odlewanych
5.	Centrala Zbytu Wyrobów Metalowych „Metalzbyt”	Spojwa cynowo-olowiane do lutowania oraz druty z metali nieżelaznych do spawania i metalizacji natryskowej
6.	Naukowo-Produkcyjne Centrum Półprzewodników	Metale półprzewodnikowe
7.	Biuro Sprzedaży Wyrobów Odlewniczych	Odlewy ze stopów metali nieżelaznych
8.	Kombinat Wyrobów z Metali Szlachetnych i Platerów „Polsrebro”	Wyroby gotowe i półfabrykaty ze srebra
9.	Centrala Handlowa Metali Nieżelaznych	Pozostałe metale nieżelazne nie wymienione w poz. 1—9, z wyjątkiem srebra w postaci określonej w § 6 pkt 1 rozporządzenia

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3.
 Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powiśńska 69/71
 00-979 Warszawa (skrytka pocztowa 81), tel. 28-90-01 w. 608 i 42-14-78.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów
 w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.

Zam. 645/c.

Cena 3,00 zł